

når disse regler ophæves, er det nødvendigt i § 478 at angive, hvilke veksel- og checkretlige krav, der kan tvangsfuldbyrdes direkte på grundlag af vekslens og checkens. Rådet har i forbindelse hermed foretaget visse sproglige forenklinger i forhold til formuleringerne i § 443, nr. 2 og 3. Udlæg på grundlag af en veksel kan fortsat kun foretages for de krav, der er omfattet af den gældende bestemmelse i § 443, nr. 2, dvs. egentlige vekselretlige krav stiftet umiddelbart ved påtegning på vekslens, hvorimod direkte udlæg ikke kan foretages for acceptantens dækningskrav mod trassenten eller en endossent eller for vekselfordringer, der er forældede eller fortabt ved forsvæmmelse af vekselomgangen, jfr. vekselovens § 74. Tilsvarende gælder for krav i forbindelse med brugen af checks.

Til nr. 5.

Ændringen er en konsekvens af de foreslåede ændringer under nr. 6.

Til nr. 6.

Retsplejerådet foreslår, at adgangen til en særlig retsforfølgning efter ophævelsen af kapitel 41 bevares dels i checksager, bortset fra de tilfælde, hvor checken er benyttet til opnåelse af kredit i forbindelse med en forbrugerftale, og dels vedrørende vekslers, som ikke er udstedt i forbindelse med en forbrugerftale, således at den særlige check- og vekselprocedure i det angivne omfang henlægges til fagedretten. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 4.

De foreslåede bestemmelser i § 501, stk. 3, indebærer, at indsigelser mod vekslers, der ikke er udstedt i forbindelse med en forbrugerftale, samt indsigelser mod checks, bortset fra de tilfælde hvor checken i forbrugerforhold er benyttet til opnåelse af kredit, kun kan gøres gældende under udlægsforretningen, såfremt den, der har fremsat anmodningen om tvangsfuldbyrdelse, er enig heri. Den foreslåede ordning svarer således for så vidt til den gældende bestemmelse i § 444, stk. 4. Rådet forudsætter, at den retstilstand, der har dannet sig på grundlag af § 444, stk. 4, jfr. de almindelige bemærkninger ovenfor under afsnit 2.1., opretholdes efter henlæggelsen af sagerne til fagedretten.

I lighed med de gældende regler i § 444, stk. 2, finder rådet, at skyldneren bør have

adgang til at fremsætte indsigelser, der angår selve vekslens eller checkens indretning og indhold eller andre betingelser i veksel- eller checkloven for at gøre henholdsvis veksel- eller checkretten gældende, jfr. udkastets § 501, stk. 3, nr. 2. Efter udkastets § 501, stk. 3, nr. 3, vil skyldneren endvidere som efter § 444, stk. 1, altid kunne fremsætte indsigelse om, at han ved underskrivelsen var umyndig, at underskriften er falsk, at vekslens eller checkens indhold er forfalsket efter underskrivelsen, eller at vekslens eller checkens underskrevet på hans vegne uden fornøden fuldmagt. Bestemmelsen i § 501, stk. 3, nr. 3, vil, i lighed med hvad der gælder efter § 444, stk. 1, kunne anvendes, hvis skyldneren vil fremsætte indsigelse om, at han ved underskrivelsen var under lavværgemål, eller at han manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt, jfr. myndighedslovens § 65.

Efter forslaget § 501, stk. 3, nr. 4, vil alle indsigelser kunne fremsættes, såfremt tvangsfuldbyrdelsen angår en veksel, der er udstedt i forbindelse med en forbrugerftale, eller en check, der benyttes til opnåelse af kredit i forbindelse med en forbrugerftale. Udtrykket »i forbindelse med en forbrugerftale« er så bredt, at det f.eks. også omfatter udstedelse af vekslers eller checks, efter at en salgs-genstand er overgivet til køberen. Det omfatter endvidere udstedelse af de nævnte dokumenter i forbindelse med et økonomisk opgør mellem parterne f.eks. for sælgerens restfordring i anledning af det solgtes tilbagetagelse.

Efter de gældende bestemmelser i § 444, stk. 4, jfr. stk. 5, vil sagsøgte under en veksel- eller checkregressag, der behandles efter reglerne i kapitel 41, kunne forbeholde sig at anlægge et selvstændigt erstatningssøgsmål mod sagsøgeren i anledning af indsigelser, der ikke kan påkendes under veksel- eller checkregressagen. Det kræves ikke efter de nævnte bestemmelser, at sagsøgte specielt har nævnt eller angivet, hvilke indsigelser han mener at have, men erstatningssøgsmålet vil ikke kunne anlægges, hvis sagsøgte ikke i forbindelse med veksel- eller checkregressagen i det mindste har forbeholdt sig at anlægge sag i anledning af indsigelserne.

Efter rådets opfattelse bør der være en almindelig adgang for skyldneren til at anlægge sag på grundlag af indsigelser, der afskæres under tvangsfuldbyrdelsen eller af